

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 37.

30 kwietnia 1921.

Treść: 223. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przepisów karno-sądowych na ziemiach przynależnych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 roku	489
224. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1921 r. o podziale miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyznianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.	493
225. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 kwietnia 1921 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14 grudnia 1920 r. w sprawie przejęcia kolei, zbudowanych przez b. władze okupacyjne, pod zarząd Ministerstwa Kolei Żelaznych	496

223.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1921 roku

w przedmiocie przepisów karno-sądowych na ziemiach przynależnych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12 października 1920 r. (Dz. Ust. z r. 1921 № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze ziem, przynależnych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej

w Rydze dnia 12 października 1920 roku, potwierdza się, względnie na obszar ten rozciąga się, moc prawną następujących przepisów:

1) Kodeksu karnego z 22 marca 1903 r. i ustawy postępowania karnego z r. 1864 (wyd. z r. 1914) wraz z przepisami przechodniami z dnia 18 lipca 1917 r. i z dnia 7 sierpnia 1917 r. (№ 1, poz. 4 i 6 Dz. Urz. Dep. Spraw. T. R. S.) ze zmianami i uzupełnieniami w myśl dekretu z 9 grudnia 1918 r. (Dz. Pr. № 20 poz. 57), dekretu z 2 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 1 poz. 81), dekretu z 11 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 7 poz. 107), ustawy z 21 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 63 poz. 375), wreszcie przepisów w przedmiocie prawa łaski i wykonywania wyroków śmierci, obowiązujących na obszarze Warszawskiego Sądu Okręgowego;

2) Rozporządzenia z 1 września 1917 (№ 6 Dz. Urz. Dep. Spraw. T. R. S.), dotyczącego zastąpienia dokumentów urzędowych, niedostępnych z powodu wojny z wyłączeniem par. 2 i 3 tego rozporządzenia;

3) Dekretu z 8 stycznia 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Dz. Pr. P. P. № 5, poz. 96);

4) Dekretu z 8 lutego 1919 r. w sprawie tymczasowych przepisów więziennych (Dz. Pr. № 15 poz. 202);

5) Ustawy z 8 kwietnia 1919 r. o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego (Dz. Pr. № 31 poz. 263);

6) Ustawy z 30 czerwca 1919 r. (Dz. Pr. № 55 poz. 341) w przedmiocie sądów doraźnych, wraz z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości i Ministra Spraw Wewnętrznych z 21 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 60 poz. 362), tudzież z rozporządzeniem Rady Ministrów z 8 lipca 1920 r. (Dz. U. № 61 poz. 395) i z 13 stycznia 1921 r. (Dz. U. № 9 poz. 43); przy stosowaniu rozporządzenia z 21 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 60 poz. 362) zamiast powiatowego Komisarza rządowego należy mieć na względzie powiatową władzę administracyjną;

7) Ustawy z 29 lipca 1919 (Dz. Pr. № 65 poz. 389) o tymczasowym sądownictwie wojskowym i z 20 stycznia 1920 (Dz. U. № 6 poz. 39);

8) Ustawy z 1 sierpnia 1919 (Dz. Pr. № 64 poz. 386) o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku wraz z ustawą z 17 grudnia 1920 (Dz. U. z r. 1921 № 2 poz. 4);

9) Ustawy z 20 lutego 1920 (Dz. U. № 20 poz. 104) w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej;

10) Ustawy z 4 kwietnia 1920 (Dz. U. № 39 poz. 230) o przywróceniu praw utraconych wskutek przestępstw politycznych i wojskowych;

11) Rozporządzenia Rady Ministrów z 10 maja 1920 (Dz. U. № 59 poz. 358) w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dnia 5 lipca 1912 r., z wyłączeniem art. 185;

12) Rozporządzenia Rady Ministrów z 10 maja 1920 (Dz. U. № 59 poz. 369) w przedmiocie wprowadzenia w życie wojskowego kodeksu karnego, z wyłączeniem ust. 1 art. 53;

13) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 20 lipca 1920 (Dz. U. № 61 poz. 392) w przedmiocie sądów doraźnych w b. zaborze rosyjskim;

14) Ustawy z 2 lipca 1920 (Dz. U. № 67 poz. 449) o zwalczaniu lichwy wojennej;

15) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 30 lipca 1920 (Dz. U. № 71 poz. 479) w przedmiocie wojskowego sądownictwa doraźnego.

16) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 18 sierpnia 1920 (Dz. U. № 81 poz. 543) w przedmiocie obostrzenia kar za przestępstwa osób wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego;

17) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 18 sierpnia 1920 (Dz. U. № 81 poz. 545) o utworzeniu Nadzwyczajnego Sądu Wojskowego dla spraw o przestępstwa oficerów i urzędników wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego;

18) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 4 września 1920 (Dz. U. № 90 poz. 595) w przedmiocie zmiany art. 180 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 10 maja 1920 o wprowadzeniu ustawy wojskowego postępowania karnego (Dz. U. № 59 poz. 368);

19) Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 4 września 1920 (Dz. U. № 90 poz. 596) w przedmiocie zmian w wojskowym postępowaniu karnem.

Równocześnie rozciąga się moc prawną wszystkich postanowień instrukcyjnych i okólników, wydanych do powyższych przepisów, w szczególności tymczasowej instrukcji ogólnej dla sądów Królestwa Polskiego (№ 2 poz. 4 Dz. Urz. Dep. Sprawiedl. T. R. S.) i instrukcji dla Urzędów prokuratorskich (№ 9 poz. 21 Dz. Urz. Dep. Spraw. T. R. S.).

§ 2. Uchyła się postanowienia sprzeczne, z wyrnienionymi w § 1 niniejszego rozporządzenia, w szczególności:

1) Rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z 15 maja 1919 (№ 4 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 124) w przedmiocie prawa karnego i postępowania karnego;

2) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 19 listopada 1919 (№ 35 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 401), dotyczące karalności tajnego pędzenia napojów wysokowych, oraz trybu postępowania w rzeczonych sprawach;

3) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 16 grudnia 1919 (№ 43 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 517) w przedmiocie zwiększenia grzywien i kar pieniężnych, wyznaczonych przez sądy na mocy kodeksu karnego i ustawy postępowania karnego;

4) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 21 grudnia 1919 (№ 2 Dz. U. Z. C. Z. W. z r. 1920 poz. 14), dotyczące wprowadzenia tymczasowej ustawy więziennej;

5) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 20 grudnia 1919 (№ 3 Dz. U. Z. C. Z. W. z r. 1920 poz. 25) w przedmiocie sądów doraźnych;

6) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 16 stycznia 1920 (№ 4 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 60) w przedmiocie zwiększenia represji karnej za samowolne wyreby lasów wraz z rozporządzeniem z 4 czerwca 1920 (№ 51 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1443);

7) Zarządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 31 stycznia 1920 (№ 8 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 135), dotyczące wykonania rozporządzenia w przedmiocie sądów doraźnych;

8) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 26 marca 1920 (№ 26 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 642), dotyczące karalności przygotowania do pędzenia napojów wysokowych;

9) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 25 kwietnia 1920 (№ 41 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1036) w przedmiocie zmiany art. 10 i 12 rozporządzenia o sądach doraźnych;

10) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 27 kwietnia 1920 (№ 44 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1179) w przedmiocie zwiększenia represji karnej za przekroczenia przepisów o wymianie pieniędzy;

11) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 1 czerwca 1920 (№ 51 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1441), dotyczące karalności ucieczki więźniów, oraz trybu postępowania sądowego w tych sprawach;

12) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z dnia 26 maja 1920 r. (№ 54 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1526) w przedmiocie zmiany właściwości sądów o ile dotyczy prawa karnego;

13) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 2 czerwca 1920 r. (№ 54 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1529), dotyczące karalności niewyliczenia się z załiczek (awansów), otrzymanych w sprawach służbowych, oraz trybu postępowania sądowego w tych sprawach;

14) Rozporządzenie Komisarza Gen. Z. W. z 10 czerwca 1920 r. (№ 54 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1532) w przedmiocie trybu wszczęcia śledztwa wstępnego w sprawach o przestępstwa służbowe urzędników;

15) Rozkaz Naczelnego Wodza W. P. z 6 lipca 1920 r. (№ 58 Dz. U. Z. C. Z. W. poz. 1619);

16) Rozporządzenie Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego z 12 lutego 1920 r. (№ 2 Dz. U. Z. C. Z. W. i Frontu Podolskiego) w przedmiocie urządzenia sądownictwa w okręgu Kamienieckim, o ile ono odwołuje się do uchylonych niniejszem rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Zarządu Cyw. Ziem Wschodnich;

17) Rozporządzenie Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego z 25 maja 1920 r. (№ 11 Dz. U. Z. C. Z. Woł. i Front. Pod. poz. 140) w przedmiocie pociągnięcia winnych uszkodzenia kolejek wąskotorowych oraz połączeń telegraficznych i telefonicznych do odpowiedzialności przed sądami doraźnymi;

18) Postanowienia par. 4—6 (Dział III) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 5 listopada 1920 r. (№ 3 Dz. U. Zarządu Ter. Przyfront. i Etap. poz. 20) w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości na terenach przyfrontowych i etapowych.

§ 3. Rozporządzenie Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego w przedmiocie zawieszenia spraw odwoławczych z dnia 20 marca 1920 r. (№ 3 Dz. U. Z. C. Z. Woł. i Fr. Pod. poz. 27) pozostaje w mocy; nadto moc prawną tego rozporządzenia rozszerza się na cały obszar Ziem Wschodnich.

§ 4. Za wykroczenia, przewidziane w art. 624, 625, 626 k. k. z r. 1903, wymierzać należy areszt i grzywnę do 10.000 mk. lub jedną z tych kar.

Obok kar, wymierzonych za występki, przewidziane w rzeczonych artykułach można wymierzyć grzywnę, przewidzianą w art. 32a k. k.

W sprawach o powyższe przestępstwa, o ile nie są występkami, można stosować postępowanie nakazowe (art. 180⁴ upk.), w którym orzekać należy także o karach dodatkowych (nawiązkach art. 627 cz. 1 k. k.); to samo dotyczy odszkodowania (art. 627 cz. 2 k. k.), jeśli żądanie takie zgłoszono.

Przepisów art. 180⁵—180⁸ u.p.k. nie stosuje się w sprawach o powyższe przestępstwa.

Wyrok sądu karnego lub nakaz karny, skazujący na grzywnę lub karę pieniężną ulega wykonaniu, choćby wyrok zaskarżono lub wniesiono sprzeciw, o ile sąd nie zarządzi wstrzymania; to samo dotyczy odszkodowania za zabrane drzewo (art. 627 cz. 2). Jeśli jednak w wyroku lub nakazie orzeczono pozbawienie wolności, ta ostatnia kara nie ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Poszkodowanemu nie służy prawo sprzeciwu (art. 180¹¹ u.p.k.); może on jednak w drodze zwykłego powództwa żądać dalszego odszkodowania, jeśli przyznane w nakazie uważa za niewystarczające.

§ 5. Postanowienia art. 10 i 11 przepisów przechodnich do ustawy postępowania karnego z 18 lipca 1917 r. (№ 1 poz. 4 Dz. Urzęd. Dep. Spraw. Tym. Rady Stanu stosują się do spraw i wyroków tymczasowych sądów miejscowych, powołanych z inicjatywy miejscowej ludności, samorządu lokalnego lub władz miejscowych.

Sprawy, w których zapadło orzeczenie władz bolszewickich, będą ponownie rozpoznane na żądanie osób interesowanych lub Urzędu prokuratorского.

§ 6. W razie braków lub wątpliwości, wynikających przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia należy stosować odpowiednio przepisy, obowiązujące w okręgu Warszawskiego Sądu Okręgowego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze określonym w § 1 ustęp pierwszy w dniu szóstym maja b. r.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski*

224.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 kwietnia 1921 roku

o podziale miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyznianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie postanowień, zawartych w art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429), art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 430), art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 431), art. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 432), art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433), art. 6 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 434), art. 1 i 2 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 435), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 436), art. 57 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 699), Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Od dnia 1 kwietnia 1921 r. ustanawia się następującą tabelę podziału miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyznianego:

I k l a s a.

Warszawa.

II k l a s a.

Anin, Biała Siedlecka, Białystok, Będzin, Bielsk, Blizne, Bródno, Chełm, Częstochowa, Dąbrowa, Dawidówka, Dęblin, Gołębki, Gołonóg, Grójec, Granica, Grodziec, Grodzisk, Hrubieszów, Jabłonna, Janów Siedlecki, Kazimierz, Kielce, Łapy, Łazy, Lublin, Łódź, Łuków, Lubartów, Marki, Milowice, Mińsk